

اشعیا ایش 49

13 ای آسمانها تَرَم کنید! و ای زمین وجد نما! و ای کوهها آواز شادمانی دهید! زیرا خداوند قوم خود را تسلی می‌دهد و بر مظلومان خود تَرَحَم می‌فرماید.

14 اَمّا صهیون می‌گوید: «بپوهه مرا ترك نموده و خداوند مرا فراموش کرده است.»

15 آیا زن بچه شیر خواره خود را فراموش کرده بر پسر رحم‌خویش تَرَحَم ننماید؟ اینان فراموش می‌کنند اَمّا من تو را فراموش نخواهم نمود.

16 اینک تو را بر کف دستهای خود نقش نمودم و حصار‌هایت دائماً در نظر من است.

17 پسرانت به تعجیل خواهند آمد و آنانی که تو را خراب و ویران کردند از تو بیرون خواهند رفت.

18 چشمان خود را به هر طرف بلند کرده، ببین جمیع اینها جمع شده، نزد تو می‌آیند. خداوند می‌گوید به حیات خودم قسم که خود را به جمیع اینها مثل زیور ملبس خواهی ساخت و مثل عروس خویشان را به آنها خواهی آراست.

افسسیان ایش 4

13 تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پُری مسیح برسیم.

14 تا بعد از این اطفال مُتَمَوِّج و رانده شده از باد هر تعلیم نباشیم، از دغابازی مردمان در حيله‌اندیشی برای مکرهای گمراهی؛

15 بلکه در محبت پیروی راستی نموده، در هر چیز ترقی نماییم در او که سر است، یعنی مسیح؛

16 که از او تمام بدن مرگب و مرتب گشته، به مدد هر مفصلی و برحسب عمل به اندازه هر عضوی بدن را نمو می‌دهد برای بنای خویشان در محبت.

17 پس این را می‌گویم و در خداوند شهادت می‌دهم که شما دیگر رفتار ننمایید، چنانکه امت‌ها در بطالت ذهن خود رفتار می‌نمایند.

18 که در عقل خود تاریک هستند و از حیات خدا محروم، به سبب جهالتی که بجهت سخت‌دلی ایشان در ایشان است.

متی ایش 18

1 در همان ساعت، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند، چه کس در ملکوت آسمان بزرگتر است؟

2 آنگاه عیسی طفلی طلب نموده، در میان ایشان برپا داشت

3 و گفت، هر آینه به شما می‌گویم تا بازگشت نکنید و مثل طفل کوچک نشوید، هرگز داخل ملکوت آسمان نخواهید شد.

4 پس هر که مثل این بچه کوچک خود را فروتن سازد، همان در ملکوت آسمان بزرگتر است.

5 و کسی که چنین طفلی را به اسم من قبول کند، مرا پذیرفته است.

6 و هر که یکی از این صغار را که به من ایمان دارند، لغزش دهد او را بهتر می‌بود که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته، در قعر دریا غرق می‌شد!

7 وای بر این جهان به سبب لغزشها؛ زیرا که لابد است از وقوع لغزشها، لیکن وای بر کسی که سبب لغزش باشد.

8 پس اگر دستت یا پایت تو را بلغزاند، آن را قطع کرده، از خود دور انداز زیرا تو را بهتر است که لنگ یا شل داخل حیات شوی از آنکه با دو دست یا دو پا در نارِ جاودانی افکنده شوی.

9 و اگر چشمت تو را لغزش دهد، آن را قلع کرده، از خود دور انداز زیرا تو را بهتر است با یک چشم وارد حیات شوی، از اینکه با دو چشم در آتش جهنم افکنده شوی.

10 زنهاری یکی از این صغار را حقیر بشمارید، زیرا شما را می‌گویم که ملائکه ایشان دائماً در آسمان روی پدر مرا که در آسمان است می‌بینند.

11 زیرا که پسر انسان آمده است تا گم شده را نجات بخشد.

12 شما چه گمان می‌برید، اگر کسی را صد گوسفند باشد و یکی از آنها گم شود، آیا آن نود و نه را به کوهسار نمی‌گذارد و به جستجوی آن گم شده نمی‌رود؟

13 و اگر اتفاقاً آن را دریابد، هر آینه به شما می‌گویم بر آن یکی بیشتر شادی می‌کند از آن نود و نه که گم نشده‌اند.

14 همچنین اراده پدر شما که در آسمان است این نیست که یکی از این کوچکان هلاک گردد.